

ta gælt, æt man blott flædar skælt, æren lær
 man icte fer.
 16. þú ærtænder þe wællas, ðom hætær
 fops oð fallas, æn fôr ett flægt præs; æn
 fom þem will omræða, þær ej þess anigt flæða,
 fôr'n þan betælt eðs pris.
 17. Þó om þan ægær fœpet, æt flær þet
 liffæl dœpet, ætt falja þem igen. ðom ærtæs-
 mannen sæger: æn rit mæng' þustur æger, æn
 fattig þær snæpt en.
 18. Ða, æren þess slæsmann, æn mængd af
 usla ærmann, þem man fan flæða sá, ætt ano-
 nigt flægt hólær þó all sin smaghet dólær, æt
 knæppat wi fôrflæ.
 19. æren ætt till iuslægt rite, ætt flodand;
 — sag sett lise, æt flættor þa behæg; fôr æn-
 dra lænders ærmann, sag fallær þem æubinnor,
 æt wæctra fom flær dag.
 20. Sag gic oð spæktæra æn gång með ges-
 far flæra I flæden ærtærdam; ærtæsten iuslægt
 hólær, æt blødet i mig rœræs þó wi gic lær-
 ra fram.
 21. ætt bandhus wi flært sinna, æt flær
 factior brinna, æt wi seg salta in. æren ro-
 om parabolit æg ut þú þetta wisit, fôll mig i
 tanstæn in.
 22. þær flængær-glas oð brættor, þær banfa
 wæctra flættor, æt dættigt om þwæran, æm
 ænglar þe sig flængær, flætt ænder flænda ængær,
 ætt nolæ fôr en þwær.
 23. I sinna þwitta flættor, æt lætta fom en flæ-
 ver, ætt flængær þwær oð en; æt ælþsa, fom
 þær banfar, þær nit lætt flænsær ærend om-
 æring flædnægnæ.

4. Men uppå böljans skotta flod, Det brusar storm och väder, Der vågar jag mitt unga lif På några tunna bräder; Och då du bortgår till den strand, Kanste du såda får Lif-kistan min, Den visar sig Med flagg och wimpel på.

5. Nu är då glasiet runnit ut, Och wi skall stillas åt, Jag ber du ej bekymrar dig, Med tårar eller gråt, Men kom och sölj med mig till strand, Der står min lilla båt, Der ger jag dig min högra hand, Och dermed stils wi åt.

6. Här hissas Swenska flaggan upp, Mitt affled bjudes dig, Der står en man framför vår fåck, Som upp i wädrert swingar sig, Här hissas seglet upp i wind, Och Skeppet går från land; Men du min lilla söta wän, Får blifwa qwar på land.

7. Och du min wän och ädla ros, Jag affled tar från dig, Jag ber att du bewarar dig Från otukt eller swel, Du är mitt enda tidsfördrif, Som jag i werlden har, Guds Engel dig beskydde wäl, Som jag nu lemnar qwar.

8. Ja mins du wäl uti den lund, Der Eken stod så grön, Det war så sent en aftenstund, Ack du war då så skön, Jag rent förtjusad blifwer, När jag din ögon ser, Ack ädla wän och lilla ros, Förglöm dock aldrig den.

9. På popper will jag skrifwa, Till dig min lilla wän, Och dig en wisa gifwa, Förglöm dock aldrig den; Med kärlek och en glädje stor Hör jag till dig, min wän, Ack ädla wän, ack lilla ros, Förglöm dock aldrig den.

Utesjö, 1846. Tryckte hos Y. Nilsson.
 Pris: 1 Filling banko.

2019 11 23

7. Så Frankrikes Ramseller, De är' ej sams-
re heller, Att taga must och mörk; I smink och
i pomada De dageligt måst bada, Om de skall
hålla färg.